

Обръщение на Българския патриарх Неофит в деня на св. апостол Андрей Първозвани

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

Всяка година в последния ден на ноември Църквата Христова отбелязва паметта на свети апостол Андрей Първозвани: апостола, когото Господ пръв повика за служение на Благовестието и който, съгласно евангелското повествование, пръв е разпознал в Христа пророкувания и дългоочакван от старозаветния Израил Месия (срв. Иоан 1:41). Светото Евангелие свидетелства и друго – разказано ни е, че след като, заедно с брат си Петър, чува призива на Христа „вървете след Мене, и аз ще ви направя ловци на човеци“ (Мат. 4:19), галилейският рибар нито за миг не се поколебава да се раздели с дотогавашния си живот и да се отдаде на служението, за което е повикан от Самия Господ. „И те – добавя светият евангелист – веднага оставиха мрежите, и тръгнаха след Него“ (Мат. 4:20).

Тези отличителни характеристики на свети Андрей Първозвани, за които

узнаваме от евангелското повествование, апостолът потвърждава с целия си по-нататъшен живот. Преданието на Църквата свидетелства, че в отговор на Господнята повеля за проповедта на Благата вест (срв. Марк 16:15) до края на дните си той е останал ревностен и неуморен свидетел на Спасителя сред множество народи и на много места по света, завършвайки дните си с мъченическа кончина. За нас, като православен народ, е особено важно, че с неговото име се свързват и началата на християнската проповед по днешните български земи, поради което свети Андрей е особено почитан и у нас.

Като чествуваме паметта му, ние всеки път си припомняме началата на апостолството и на проповедта за Царството Божие. Пред очите ни отново оживява ранната Църква – забранявана и преследвана, осмивана и хулена, но с Божията помощ тържествуваща над своите гонители и хулители. Пред нас са първите Христови ученици и непосредствените им приемници: истински стълбове на Църквата, които Сам Господ е определил да бъдат Негови свидетели „до край-земя“ (Деян. 1:8) и сред „всички народи“ (Мат. 28:19).

Животът на свети Андрей Първозвани и на всички Христови апостоли са пример, благословение и призвание за всички нас, които Господ също всеки ден събира в Своята Църква, за да направи и от нас ловци на човеци – във времето и на местата, където Той ни е поставил. Делото на апостолството е призвание за всички нас, независимо от положението ни в обществото, от нашите занятия, умения и таланти. Всички ние сме Христови апостоли, по примера на Първозвания Андрей, призвани с живота, словата и делата си да бъдем вестители на „благоприятната Господня година“ (Лука 4:19).

Като възпяваме и прославяме подвига на свети Андрей, ние се утвърждаваме в Спасителя, като повикани от Него и именуващи се с Неговото свято име, проповядващи и очакващи обещаното спасение и вечен живот.

По молитвите на Първозвания сред апостолите Андрей, на Пресветата наша Дева и Владичица Богородица и на всички Свои угодници Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg